

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۲۰ جولای ۲۰۱۶

در حاشیه کودتای نافرجام نظامیان

ترکیه پدر خوانده داعش در منجلاش آشوب و تشنج

در کشور ترکیه توسط ارتش، کودتائی انجام گرفت تا دولت یکه تاز اردوخان را سرنگون سازد. این کودتا که بسیار کودکانه تدارک دیده شده بود به سرعت در هم شکست، به طوری که این شایعه اوج گرفت که دست خود اردوخان در این کودتا برای پیشبرد مقاصدش در کار بوده است.

اگر از تنوری توطئه فاصله بگیریم، باید اعتراف کنیم که مردم ترکیه با توجه به تجاری که از کودتاهای نظامی ارتش ترکیه دارند و در گذشته داشته اند، هرگز با نظامیان که در زمان قدرتشان فقط با زندان، شکنجه، اعدام و حکومت نظامی و قتل عام در تمام دوره های گذشته حکومت کردند، موافق نبوده و نخواهند بود. در همان شب کودتا، همه سازمانهای اپوزیسیون در ترکیه از مردم خواستند که در مقابل ارتش کودتاگر که مظهر ارتجاع و سرکوب در ترکیه و در منطقه است به مقاومت برخیزند. هیچ سازمان دموکراتیکی در ترکیه وجود ندارد که کودتای ارتش را مورد تأیید قرار دهد. شکست کودتا در عین حال موجب تقویت اردوخان شد که با بسیج هوادارانش تمام دستاوردهای دموکراسی را به زیر پای می گذارد و به سیاستهای ماجراجویانه خویش در منطقه ادامه می دهد. این کودتای نافرجام موجبات تقویت اردوخان را فراهم آورده است. وی قصد دارد با تصفیه مخالفان از گناهکار گرفته تا بی گناه، پایه های لرزان تختش را تقویت کند و با تغییر قانون اساسی، نظام ریاستی جمهوری را به تصویب برساند و خودکامه کامل شود.

کودتاگران نه تنها به نتیجه نرسیدند، بلکه وضعیت اردوخان را نیز تحکیم کردند و در این عرصه با همه آن افراد و سازمانها و نظریات ضدانقلابی و ارتجاعی در ترکیه، در منطقه و جهان که از اردوخان برای تجاوزش به سوریه و سرنگونی یک رژیم مشروع و قانونی در سوریه حمایت می کردند، همدستند. اردوخان پدرخوانده داعش بود و همه ارتجاع جهان از گسیل داعش توسط ترکیه، عربستان سعودی و امپریالیسم به کشور مستقل، قانونی و مشروع سوریه حمایت می کردند و زیر بغل اردوخان را گرفته بودند و اپوزیسیون خود فروخته ایران نیز در کنار آنها قرار داشتند و برای پیروزی داعش و سرنگونی بشار اسد هورا می کشیدند و دعا می کردند.

اردوخان با حمایت مردم ترکیه به طور "دموکراتیک" بر سریر قدرت باقی می ماند و این نشانه وضعیت مضحکی است که مدافعان دموکراسی های غربی با آن روبه رو شده اند. از منظر غربی ها اردوخان تروریست و خودکامه است، ولی پرزیدنت اولاند در فرانسه که همان ریاست جمهوری ریاستی را اعمال می کند، و همان کارهای اردوخان را با آرایش "مدرن" انجام می دهد، مستبد نیست، دموکرات و مدافع حقوق بشر و ضد تروریسم است؟! دموکراسی غربی بر اساس منافع طبقاتی تعریف می شود.

اردوخان با سیاست پان اسلامیتی و پان ترکیستی، وضعیت آشوب و متشنجی در ترکیه و منطقه ایجاد کرده است. اوضاع ترکیه منززل است و گرچه "قدرت" اردوخان بلامنازع به نظر می رسد و همه چیز دال بر پیروزی اردوخان است، ولی اوضاع ترکیه نابسامان است و تحولات فراوانی در آینده نزدیک دامن ترکیه را خواهد گرفت.

در این ارزیابی یک نکته را نیز نباید نادیده گرفت و آن این که احتمال این امر که کودتای نظامی در ترکیه با شرکت نیروی هوایی در یک ارتش متعلق به ناتو بدون اطلاع ناتو و به ویژه امریکا صورت گرفته باشد، بعید به نظر می رسد. حملات عصبی اردوخان به امریکا برای تحویل یکی از رهبران اپوزیسیون ترکیه در امریکا به نام آقای "گولن" که وی را مسؤول کودتا قلمداد می کند، احتمالاً ریشه در همین تحلیل دولت اردوخان و دست داشتن ناتو در کودتا دارد. فراموش نکنیم که رهبری ناتو با ماجراجویی دولت ترکیه در سرنگونی هواپیماهای سوریه و صحنه سازی که گویا هواپیماهای سوریه به خاک ترکیه تجاوز کرده اند و یا سرنگونی هواپیما روسیه در خاک سوریه هرگز موافق نبود. اروپا هرگز بازی قمار را که ترکیه بر سر مسأله پناهندگان سوریه با اروپایی ها می کرد هضم نکرد و در پس پرده از تمام امکانات خویش برای ضربه زدن به اردوخان دست برداشت. این ماجراجویی و اقدامات غیر قابل محاسبه اردوخان که موجبات ناخرسندی را فراهم می کرد، هر لحظه می توانست آتش جنگ جهانی سوم را در منطقه برافروزد. پیمان ناتو طبیعتاً نمی توانست افسار تعیین سیاست جهانی خویش را به دست آقای اردوخان بدهد. این که ناتو با سرنگونی اردوخان و روی کار آمدن نظامیان موافق باشد امری قابل فهم خواهد بود.

حزب ما بر این نظر است که تنها یک حکومت مردمی که ملهم از نظریات توسعه طلبانه پان ترکیستی و اسلامیتی نبوده و به اصول دموکراسی احترام بگذارد و از سرکوب مخالفان دست برداشته و با همسایگان خویش در حسن همجواری زندگی کند و از پیمان تجاوزکارانه ناتو خارج شده، روابطش را با صهیونیسم قطع نموده و استقلال ترکیه را تضمین کند و حقوق خلق کرد را به رسمیت بشناسد و از تجاوز به حقوق اقلیت ارمنی دست بردارد، علی الاصول قادر خواهد بود به اوضاع متشنج ترکیه در همان کادر بورژوائی کنونی مسلط شود.

بی کفایتی بورژوازی ترکیه رسالت این آزادی و رهائی ترکیه را به عهده طبقه کارگر ترکیه قرار خواهد داد. در غیر این صورت بحران ترکیه تنها به درازا خواهد کشید و تروریسمی که اردوخان در دامن خود برای تجاوز به سوریه و دخالت در اوکراین و منطقه پرورده است، دامن خودش را خواهد گرفت. حزب ما اگر به معجزات مذهبی و قدرت ماوراء الطبیعه اعتقاد می داشت، بیان می کرد که این آه کودکان سوریه و عراقی است که دامنگیر اردوخان شده است. کودکانی که به دست اردوخان ها به اسارت در آمده، آواره شده، در آبهای دریا غرق می شوند و یا در بازارهای برده فروشی ترکیه خرید و فروش می گردند و مهره معاملات سیاسی با اروپا قرار گرفته اند. این آه زنان سوریه و عراق است که خانواده های آنان را پان ترکیسم و عثمانیسم متلاشی ساخته و به خود فروشی برای ادامه حیات محکوم کرده است. کودتا در ترکیه آغاز تشنج و آشوب و تزلزل در ترکیه است که برای همه منطقه خطرناک می باشد. اردوخان در منجلابی که خود آفریده غرق می شود، ولی بشار اسد رئیس جمهور قانونی سوریه که از استقلال کشورش دفاع کرد، مورد حمایت مردمش قرار خواهد گرفت و کشورش به سمت آرامش و تسلط بر تروریسم و اسلامیسم روان خواهد شد.

"پیروزی" اردوخان هیچ کدام از این تضادهای موجود را حل نکرده است، بلکه با فشارهای اقتصادی بعدی تشدید نیز خواهد شد. در قمار که اردوخان کرده است تنها دست اول را برده، ولی بازی را نبرده است. ترکیه بر لب پرتگاه آشوب و تشنج قرار دارد.

حزب کار ایران (توفان)

۲۷ تیرماه [سرطان] ۱۳۹۵